

dosarul nr. 2ra-499/22
2-21021524-01-2ra-08042022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Vîșcu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, O. Cojocaru, R.Pulbere)

Î N C H E I E R E

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Fedoruță Valentina, reprezentată de avocatul Cașu Iulian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Fedoruță Valentina împotriva Combinatului de Panificație din Chișinău „FRANZELUȚA” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, restabilirea la locul de muncă și repararea prejudiciului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral, încasarea sporului salarial și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Fedoruță Valentina, reprezentată de avocatul Cașu Iulian, și a fost menținută hotărârea din 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La data de 10 februarie 2021, Fedoruță Valentina, reprezentată de către avocatul Cașu Iulian, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Combinatului de Panificație din Chișinău „FRANZELUȚA” SA, solicitând anularea ca ilegal Ordinul nr. 13-p ”cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere din data de 22 ianuarie 2021”, cu restabilirea în funcția de mașinist la mașina de preambalat și împachetat, categoria 3, secția napolitane FPF în cadrul Combinatului de Panificație din Chișinău „FRANZELUȚA” SA, încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime de 29 725,48 lei, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, a sporului salarial pentru vechimea în muncă în mărime de 1000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată sub formă de asistență juridică în mărime de 2000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 23 iulie 2019 Fedoruță Valentina a fost angajată în calitate puitor-ambalator cat. 2 în cadrul Combinatului de Panificație din Chișinău „FRANZELUȚA” S.A.

A susținut reclamanta că prin Ordinul nr. 13-p din 22 ianuarie 2021, în privința Fedoruță Valentinei, mașinist la mașina de preambalat și împachetat, categoria 3, secția napolitane FPF, a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere, începând cu data de 22 ianuarie 2021, conform art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei muncii manifestată prin absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă.

A afirmat reclamanta că, cu Ordinul nr. 13-p ”cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere” din 22 ianuarie 2021, nu este de acord, considerându-l absolut ilegal și abuziv, în baza art. 86 alin.(1), lit. h), art. 111 alin.1) lit. a) din Codul muncii.

A invocat reclamanta că, în baza prevederilor legale, data de 01 ianuarie 2021 a constituit o zi de sărbătoare nelucrătoare, în care salariatul nu este obligat să se prezinte la lucru.

A subliniat reclamanta că, potrivit pct. 6 lit. e) din Contractul individual de muncă nr. 93- 01-06/192 din 23 iulie 2019, încheiat între reclamant și pârât, salariatul are dreptul la odihnă, asigurată prin stabilirea duratei normale a timpului de muncă, prin reducerea timpului de muncă pentru unele profesii și categorii de salariați, prin acordarea zilelor de repaus și de sărbătoare nelucrătoare, a concediilor anuale plătite.

Astfel, consideră reclamanta că Ordinului nr. 13-p „cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere” din 22 ianuarie 2021, emis în privința Fedoruță Valentinei este unul ilegal și urmează să fie anulat în integritate de instanța de judecată, în baza art. 89 alin.2) și art. 90 alin.1), 3) din Codul muncii.

A relatat reclamanta că, până la concediere avea un salariu mediu lunar în mărime de 7431,37 lei, respectiv, pârâtul urmează să achite reclamantei o despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

Mai mult, pârâtul la eliberare a omis să-i achite sporul salarial pentru vechimea în muncă în mărime de 1000 lei, din care solicită încasarea acestuia.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din data de 21 mai 2021, reprezentantul Fedoruță Valentinei, avocatul Cașu Iulian a depus cerere c privire la concretizarea pretențiilor, în partea încasării despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, solicitând încasarea sumei de 29 725,48 lei (4 luni * 7431,37 lei).

Prin hotărârea din 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Fedoruță Valentina a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 11 iunie 2021, Fedoruță Valentina a depus cerere de apel nemotivată, iar la 27 octombrie 2021 a prezentat cererea de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii din 04 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Fedoruță Valentina și a fost menținută hotărârea din 04 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prima instanță și instanța de apel și-au motivat soluțiile argumentând că, pârâtul Combinatul de Panificație din Chișinău „FRANZELUȚA” S.A., ca angajator, a dovedit legalitatea și temeiul concedierii din funcție a reclamantei, conform prevederilor art.86 alin.(1) lit. h) din Codul muncii, adică pentru absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă.

Instanțele ierarhic inferioare, analizând ordinul contestat, au constatat, că angajatorul Combinatul de Panificație din Chișinău „FRANZELUȚA” SA, a emis ordinul menționat, cu respectarea procedurii de concediere stipulată în art. 86, 87, 206, 208 - 210 din Codul muncii, acesta încadrându-se în prevederile legale menționate supra, cuprinzând toate datele necesare, ordinul corespunzând după formă și conținut prevederilor citate, fiind indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Astfel, atât instanța de fond cât și instanța de apel au constatat că, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul a solicitat reclamantului o explicație scrisă privind lipsa acesteia de la locul de muncă, care nu a fost prezentate de către ultima, la fel n-a fost prezentat nici un document care ar justifica lipsa acesteia de la locul de muncă din motive întemeiate, considerând necesar de a respinge cerința lui Fedoruță Valentina privind anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere și restabilirea la locul de muncă.

Ca urmare, instanța de fond și instanța de apel au considerat necesar, pe cale de consecință, de a respinge și pretenția Fedoruță Valentinei privind repararea prejudiciului pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea prejudiciului moral, sporului salarial, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 29 martie 2022, Fedoruță Valentina, reprezentată de avocatul Cașu Iulian, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 04 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a constatat just și a dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu a examinat cauza sub toate aspectele.

La examinarea cauzei în fond de către pârât nu a fost demonstrat faptul că munca prestată de recurentă ar face parte din lucrările în unitățile a căroră oprire nu este posibilă în legătură cu condițiile tehnice și de producție, lucrările determinate de necesitatea deservirii populației, precum și lucrările urgente de reparație și de încărcare-descărcare.

A menționat recurenta că instanța de apel nu s-a expus sub nici o formă vis-a-vis referitor la argumentele apelantei precum că în pct. 6 lit. e) din contractul individual de muncă nr. 93-01-06/192 din 23 iulie 2019 încheiată între recurentă și Combinatul de Panificație din Chișinău „FRANZELUȚA” SA este indicat că salariatul are dreptul la

odihnă în timpul zilelor de sărbătoare nelucrătoare. Astfel, nu sunt clare motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței și care au condus la soluția emisă.

Consideră că instanța de apel a încălcat principiile funcționale ale dreptului procesual civil, fapt ce determină instanța de recurs să caseze decizia instanței de apel.

Totodată, a indicat că nu există niciun contract colectiv de muncă în care să fie prevăzut faptul că salariații unității intimată ar fi obligați să activeze în timpul zilelor de sărbătoare nelucrătoare prevăzute la art. 111 alin. 1) din Codul muncii.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au examinat superficial cauza și au emis o hotărâre ilegală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 07 decembrie 2021.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa poștală a recurente la 09 martie 2022 (f.d.153), dar adate care ar confirma recepționarea acesteia la dosar lipsec. Totodată, potrivit materialelor cauzei și declarației recurente din cererea de recurs, aceasta a recepționat decizia instanței de apel la data de 23 februarie 2022, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.155)

Astfel, recursul declarat la 29 martie 2022 este în termen.

La 08 aprilie 2022 în adresa intimatului Combinatul de Panificație din Chișinău "FRANZELUȚA" SA a fost expediată copia recursului declarat de Fedoruță Valentina, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 163).

Prin referința depusă la data de 13 mai 2022, Combinatul de Panificație din Chișinău "FRANZELUȚA" SA a solicitat respingerea ca fiind inadmisibil recursul declarat de Fedoruță Valentina.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Fedoruță Valentina, reprezentată de avocatul Cașu Iulian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Rebai și alții contra Franței, nr. 26561/1995 din 25 februarie 1995*), pe când în recursul declarat de Fedoruță Valentina, reprezentată de avocatul Cașu Iulian, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Fedoruță Valentina, reprezentată de avocatul Cașu Iulian, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Fedoruță Valentina, reprezentată de avocatul Cașu Iulian, împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic